

1107. b)

Z. Velké.

Volněji.

Ked já umrem, co ně dá - te? Ej, ked já umrem, co ně
dá-te? Ko-šu - řen - ku, bí - lé ga - tě.

1107. c)

Ze Svatobořic.

Zdlouhavě.

Ked já umrem, co ně dá-te, ked já umrem, co ně dá-
te? Ej, na kerchov řa pocho-vá - te.

[: Ked já umrem, co ně date? :]
Ej, na kerchov řa pochováte.

[: Leží, leží, ležat bude, :]
až anděl Páně trúbit bude.

[: Kúsek dřeva jedlového, :]
ej, co by byla truhla z něho.

[: U kerchova za cinterem, :]
tam sa lúčila, duša s tělem.

[: Na téj truhle slovo Boží, :]
aby věděli, kdo v ní leží.

[: Tělo, tělo, co's činilo, :]
co's ty na světě dělávalo.

[: Leží, leží pacholátko, :]
porúbané pro děvčátko.

[: Tys chodiло v stříbře, zlatě, :]
já, dušička, trpím za tě.

1108.

Z Líšně.

Má sta-rá maměnko, nic se ne-sta - ré - te, jenom dvacet
rénských na svadbo che-sté - te.